

«Για να συνδεόμαστε με την αγάπη...»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ο Θεός, δημιουργώντας τον πρώτο άνθρωπο, καθόρισε να προέλθουν απ' αυτόν όλοι οι άλλοι, για να θεωρούμαστε όλοι σαν ένας άνθρωπος και να συνδεόμαστε με την αγάπη.

Τον αγαπητικό σύνδεσμο όλων των ανθρώπων επέβαλε σοφά με τις συναλλαγές, που αναγκαζόμαστε να έχουμε μεταξύ μας.

Γιατί έδωσε πλήθος αγαθών στον κόσμο, όχι όμως όλα παντού, αλλά σε κάθε χώρα ορισμένα είδη.

Έτσι είμαστε υποχρεωμένοι να ερχόμαστε σε δοσοληψίες, δίνοντας όσα μας περισσεύουν και παίρνοντας ό,τι έχουμε ανάγκη, και ν' αγαπάμε τους συνανθρώπους μας.

Το ίδιο έκανε ο Θεός και σε κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Δεν επέτρεψε στον καθέναν να έχει όλες τις γνώσεις, αλλά στον έναν να έχει γνώσεις ιατρικής, στον άλλον οικοδομικής,

στον άλλον κάποιας άλλης επιστήμης ή τέχνης κ.ο.κ., για να έχουμε ο ένας την

ανάγκη του άλλου κι έτσι ν' αγαπάμε ο ένας τον άλλον.

Το ίδιο γίνεται και στα πνευματικά χαρίσματα, όπως λέει ο απόστολος Παύλος:
«Στόν έναν τό Άγιο Πνεῦμα δίνει τό χάρισμα νά μιλάει μέ θεϊκή σοφία, σ' έναν άλλον νά μιλάει μέ θεϊκή γνώση, σ' άλλον νά θεραπεύει ἀσθένειες, σ' άλλον νά μιλάει διάφορα εἶδη γλωσσῶν
καί σ' άλλον νά ἐξηγεῖ αὐτές τίς γλῶσσες» (πρβλ. Α΄ Κορ. 12, 8-10).

Η αγάπη σου παρουσιάζει τον πλησίον σαν άλλον εαυτό σου, σε διδάσκει να χαίρεσαι για την ευτυχία εκείνου, σαν να είναι δική σου ευτυχία, και να λυπάσαι για τις συμφορές του, σαν να είναι δικές σου συμφορές.

Η αγάπη κάνει ένα σώμα τους πολλούς και δοχεία του Αγίου Πνεύματος τις ψυχές τους.

Γιατί το Πνεῦμα της ειρήνης δεν αναπαύεται εκεί που βασιλεύει η διαίρεση, αλλά εκεί που επικρατεί ενότητα ψυχών.

Η αγάπη, επίσης, κάνει κοινά σε όλους τα αγαθά του καθενός, όπως βλέπουμε στις Πράξεις των Αποστόλων: «Κανείς δέν θεωροῦσε ὅτι κάτι ἀπό τά ὑπάρχοντά του ἦταν δικό του, ἀλλά ὅλα τά εἶχαν κοινά» (Πράξ. 4, 32).

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Πηγή: Εθογραφήματα